

# verdiepend moment impulsavond 2025

stoelen in een kring  
binnenkomen met pelgrimsstok

## 1. openen

- lied Pelgrim - Enya
- kruisteken en openingstekst  
+ontsteken paaskaars

Toon Van Belleghem

- Tekst 'De Schepping' - Bart Moeyaert
- Duiding van het thema
  - Kris inleiding
  - nawoord uit 'onderweg, alleen over het St.Olavspad'
- overgang naar luisteren (instrumentaal)

Siska Vanrenterghem

Toon Van Belleghem

## 2. luisteren

- Bijbelverhaal: Joh 14, 1-6
- stilte | meditatie (2 vragen)
- duiding
  - rondgang door de ruimte
- lied Mag Ik Dan Bij Jou - Jeroen van der Boom

Siska Vanrenterghem

Guido Stoop

Toon Van Belleghem

## 3. bidden

- voorbede
- Onzevader

## 4. zenden

- zegengebed
  - met pelgrimsstok in de hand
- wens
- lied Home - Michael Bublé

An Quaghebeur

Toon Van Belleghem

## 1. openen

Heel wat moderne pelgrims stappen heen en vliegen terug. Dat maakt een tocht voor meer mensen haalbaar, maar je verliest er ook iets mee. Vroeger gingen pelgrims te voet naar Compostella én terug. Tegenwoordig nemen velen na aankomst het vliegtuig naar huis, waardoor ze na thuiskomst vaak moeilijk kunnen aarden. Dat is logisch, want ze hebben de helft van hun tocht overgeslagen. De weg van de pelgrims gaat niet enkel naar binnen, naar zelfinzicht, maar ook naar buiten, naar hoe je het leven hernieuwd tegemoet wil treden. Voor dat laatste is de terugweg essentieel: onderweg naar huis integreer je jouw ervaringen.

Vorig schooljaar gingen we hoopvol als pelgrims onderweg. Eén van de zaken die het verschil maakt tussen een reis en een pelgrimstocht, is dat de pelgrim veranderd terug naar huis keert. Laat dat nu ook het jaarthema van Leeftocht zijn: anders thuis. 'Thuis' hoeft geen fysieke plek te zijn, maar kan evengoed een gevoel, een sfeer, een persoon, een groep zijn.

Na de vakantieperiode komen wij veranderd terug en starten een nieuw werkjaar in een school die hopelijk nog steeds als 'thuis' ervaren mag worden. Wat steken we in onze koffer om opnieuw thuis te mogen voelen bij elkaar?

Ook nu, in dit inspirerend moment, mogen we thuis komen in een rijke traditie van verstillings en bezinning; mogen we thuiskomen bij iemand die ons met open armen ontvangt. Die iemand, die christenen noemen: Vader, Zoon en Heilige Geest (+).

## 1. openen

In het begin was er niets.  
Behalve God, een stoeltje en een heertje met een bolhoed.  
Het is moeilijk om je dat voor te stellen.  
Je moet alles wat er nu is nog niet laten zijn.  
Je moet het licht uitdoen, en er zelf niet zijn,  
en dan ook nog eens al het donker vergeten,  
want in het begin was er niets, ook het donker niet.  
Als je het begin van alles wil zien moet je erg veel weglaten.

Van straks hadden wij nog nooit gehoord.  
Aan morgen hadden wij nog nooit gedacht.  
Er was geen mooi weer vandaag,  
geen kopje thee en wil je er een koekje bij,  
geen foto van het schaap met de poes naast zich,  
niets viel er te vertellen,  
want over het uitzicht waren we van in het begin al  
uitgepraat.  
Hoe je het ook draaide,  
hoe je het ook keerde,  
niets veranderde,  
niets bleef niets.  
Maar als ik aan God vroeg hoe het met hem ging,  
of hoe zijn stoeltje zat,  
stak hij zijn duim omhoog en knikte er eens bij.

Alles was goed, zei hij.  
Alles was goed.  
Al was er nog niets.

*streepje muziek*

‘Ik ben vooral benieuwd waarmee u gaat beginnen’,  
zei ik tegen God,  
en ik deed hem na,  
ik prikte met mijn vingers in het niets.  
‘Eens zien’, zei God.  
Hij spreidde zijn armen uit en schiep iets.

Het was iets wat ik eerst *niet zag*.  
Ik had het pas een uur later door,  
toen het donker werd.  
‘Zo’, zei God in de schemering,  
en *ik kon het niet goed zien*,  
maar ik weet zeker dat zijn duim niet aarzelde.

## 1. openen

Pelgrimeren brengt een mens dicht bij de schepping of beter bij de essentie van het leven. Zelf wandelde ik samen met mijn vrouw ooit als pelgrim van Lissewege tot in St Jean Pied de Port, aan de voet van de Pyreneeën. Het eerste deel van de tocht, wanneer er nog geen sprake is van refuges (pelgrimslaapplaatsen), sliepen we in een kleine tent. Het voorwerp dat we toen het meest misten en waar we ook als eerste naar vroegen op een camping was een stoeltje. We hoefden niets, behalve een stoeltje. Net als bij Bart Moeyaert maakte het stoeltje toen voor ons deel uit van de essentie van de schepping.

Pelgrimeren brengt je naar de essentie van de schepping en verandert je zo als mens. Elke pelgrim mag zo na zijn tocht weer 'anders' thuiskomen. Francine Postma, een Nederlandse dame, maakte de pelgrimstocht langs het St Olavspad, van Zweden naar Noorwegen. Zij beschrijft in haar slotwoord hoe zij als pelgrim 'anders' mocht thuiskomen.

## 1. openen

### Fragmenten uit: Nawoord - 'Onderweg, alleen over het St Olavspad' - Francine Postma

Vlak na mijn tocht dacht ik dat er niets wezenlijks was veranderd. Eerlijk gezegd was ik teleurgesteld dat ik niet totaal verlicht terugkwam van mijn reis. Na mijn eerste lessen op het St.Olavspad had ik gehoopt op meer. De blijdschap en dankbaarheid die ik voelde toen ik weer thuiskwam bij mijn gezin, duurden maar even. Drie dagen later zat ik alweer tegen het plafond en verlangde ik terug naar de ruimte van Zweden en Noorwegen.

Door een pelgrimstocht te lopen, ben ik niet opeens een ander mens. Ik ben nog steeds onzeker over mijn kunnen, snel van slag en gevoelig voor stress. Dat was ik ook tijdens mijn tocht. Het zit in mij. Hoeveel kilometer ik ook loop, óók als ik alleen ben, ik ben en blijf een ingewikkeld, temperamentvol mens, dat op tijd pas op de plaats moet maken. En nee, ik voldoe niet aan het ideaalbeeld van De Moeder dat ik vroeger schetste. Ik heb mijn tekortkomingen, maar heeft niet iedereen die?

...

*'If you don't invite a stranger, you lose a friend'*, las ik voor vertrek in het boekje bij Emelie in Selånger. Was dat, terugkijkend, niet de belangrijkste les die ik te leren heb? Meer en meer besef ik, dat de mensen die ik ontmoette tijdens deze route het verschil maakten. Ze nodigden me gastvrij uit in hun huis, aan hun tafel. Ze stelden me vragen maar hielden me soms ook een spiegel voor. Waren de avonden dat ik 'thuiskwam' bij een volstrekt vreemde niet de meest waardevolle momenten van deze pelgrimstocht? En de avonden dat ik moederziel alleen was, de moeilijkste?

Ik heb andere mensen nodig, om van gedachten te wisselen, om gehoord en gezien te worden. Lange tijd dacht ik dat dat verkeerd was, ziekelijk zelfs. Dat ik altijd applaus zocht. Maar het gaat me niet om het applaus, weet ik nu. Het gaat om veiligheid. Geborgenheid. Bestaansrecht, misschien zelfs. Weten dat ik mag zijn zoals ik ben, met al mijn kwetsbaarheden, en desondanks welkom ben. ...

*(nawoord uit 'onderweg, alleen over het St.Olavspad' - Francine Postma)*

## 2. luisteren

In het huis waar deuren en vensters wagenwijd voor ons openstaan en waar het veelkleurig licht van het anders-zijn ons verlicht en toeschijnt, mogen we:

- hoopvol thuiskomen na een pelgrimstocht van vele maanden
- stilstaan bij wat het betekent en wat ons verandert of veranderd heeft
- ons verwelkomt weten met een geurig bloemenpad onder onze voeten.

We staan stil bij de woorden van Johannes uit het 14<sup>de</sup> hoofdstuk : “Een huis met vele kamers”.

Wees niet ongerust,  
maar vertrouw op God en op Mij.

In het huis van mijn Vader zijn veel kamers;  
zou Ik anders gezegd hebben  
dat Ik een plaats voor jullie gereed zal maken? Wanneer Ik een  
plaats  
voor jullie gereedgemaakt heb,  
kom Ik terug.  
Dan zal Ik jullie met me meenemen,  
en dan zullen jullie zijn waar Ik ben.  
Jullie kennen de weg naar waar Ik heen ga.’

Toen zei Tomas:

‘Wij weten niet eens waar U naartoe gaat, Heer, hoe zouden  
we dan de weg  
daarheen kunnen weten?’

Jezus zei:

‘Ik ben de weg, de waarheid en het leven.  
Niemand kan bij de Vader komen dan door Mij.

(Joh 14, 1-6)

## 2. luisteren

1.

Daar waar we ons thuis voelen,  
ervaren we niet zelden dankbaarheid.  
Daar waar we ons thuis voelen,  
durven we hoopvol vooruitblikken naar wat nog komen gaat.  
Waar ben jij dankbaar voor?  
Of waar kijk jij hoopvol naar uit?

2.

Op welke plek(ken) voel jij God het dichtst bij jou?



### 3. bidden

We zijn dankbaar voor de vele collega's die we straks opnieuw mogen ontmoeten: voor de ongedwongen babbels onderweg, de steun wanneer het moeilijk gaat en het vertrouwen dat we elkaar schenken. We denken echter ook aan zij die zich alleen en geïsoleerd voelen, mensen overal ter wereld die geen verbinding meer ervaren en het moeilijk hebben zich bij een ander thuis te voelen.

***Dat zij in een huis met vele kamers een plek vinden die als 'thuis' mag voelen.***

We kijken hoopvol uit allen die in dit nieuwe werkjaar ons pad zullen kruisen. We hopen dat we elkaar kunnen ondersteunen en verrijken om zo mee te bouwen aan scholen van morgen, waar plaats is voor ieder kind en elke jongere die ons toevertrouwd worden. We blijven ook denken aan kinderen, jongeren en collega's die het moeilijk hebben op school, die zich er niet thuis voelen en die moeilijk aansluiting vinden.

***Dat er voor hen een kamer vrijgehouden wordt.***

We ontdekken God daar waar mensen zich inzetten voor elkaar en als tochtgenoot een stukje mee op weg gaan. We dromen van een wereld waar mensen niet alleen tochtgenoten van elkaar zijn maar ook bondgenoten in de strijd voor het goede. Wanneer we rondom ons kijken, beseffen we dat die strijd nog niet gestreden is, dat verdeeldheid een reële dreiging is die ons uitdaagt een ander pad te kiezen. We staan open voor een diversiteit aan mogelijkheden. Zo werken we aan een huis met vele kamers, waar plaats is voor velen. Waar ieder zich op zijn of haar manier, gelijk of net anders thuis mag voelen.

***Dat we in het ervaren van het goede ook God op het spoor mogen komen.***

#### 4. zenden

##### **Zegengebed, begin schooljaar 2025-2026** *"Anders thuis komen op school"*

God,  
aan het begin van dit nieuwe schooljaar  
komen wij bij U -  
zoals pelgrims op weg,  
met open handen en een verlangen om te groeien.

**Zegen de kinderen** -  
dat zij elke dag iets nieuws mogen ontdekken,  
en thuiskomen met verhalen vol verwondering.  
Laat hun hart een plek zijn waar liefde woont.

**Zegen de jongeren** -  
dat zij durven zoeken naar wie ze zijn,  
en thuiskomen met meer moed dan wanneer ze vertrokken.  
Laat hun vragen deuren openen naar dieper leven.

**Zegen de leraren** -  
dat zij niet alleen kennis geven,  
maar ook ruimte om te bloeien.  
Laat hen thuiskomen in het vertrouwen  
dat hun werk verschil maakt.

**Zegen de opvoeders en ouders** -  
dat zij geduld en wijsheid vinden  
om kinderen te begeleiden met liefde.  
Laat ook hun huis een thuis zijn  
waar men telkens anders mag thuiskomen.

**Zegen de directies en bestuurders** -  
dat zij met visie en zorg mogen leiden,  
en thuiskomen in de vreugde van verbondenheid.  
Laat hun keuzes gedragen zijn door rechtvaardigheid en hoop.

Heer,  
maak van dit schooljaar een pelgrimstocht -  
waar we onderweg zijn met U,  
en telkens een beetje anders thuiskomen:  
rijker aan liefde, dieper in geloof,  
en door de hoop verbonden met elkaar.

Amen.

Vicariaat Onderwijs bisdom Brugge